

2002. november 8. Stefánia Galéria **Gondolatok Kerék Antal képei előtt**

Különleges esemény egy képzőművész első bemutatkozásának részesévé lenni. Kilépni a nyilvánosságba. Mit nyújtanak a látogatóknak Kerék Antal képei? Napsütést a borongós novemberben, felszabadult színzenét a nagyvárosi szűrületben, derűt és életrörömet a festményeken. A szuperintelligens komputer racionális szerkezetéhez kénytelen idomítani, ötletet, színt, formát, arányt. A mediterrán tájak és színpompás virágcsokrok eleven, zabolátlan, már-már túlcsorduló szépségüket mutatják. A mediterráneum, amely a maga vegetatív életenregiáival évszázadok óta az európai művészet kiapadhatatlan forrása. A francia fauve festők nyomdokain haladva a táj és a növényi élet számára is mindenekelőtt olyan lenyűgöző látványt nyújt, amely a természeti látvány Kerék számára is pusztán apropója annak, hogy színekben kapjon formát ez az élet. Kerék – expresszionista elődjéhez hasonlóan – vérbő individualista, aki sosem tagadja, hogy képei a látványból születnek. A szempontból autonóm alkotói világ, szubjektív, lírai vallomás a látványélményekről. Látásmódja az imádkozás. S virágcsendéletei is őrzik a kert e színpompás teremtményeire rácsodálkozó, a szemlélődő és gyönyörködő nézőt a festővásznon.

Úgy gondolom, mindannyiunk nevében megköszönhetem, hogy e sötét novemberi napon megajándékoztak minket a színpompás és őszinte színlátvánnyal, s kívánhatom Kerék Antalnak, hogy még sokáig őrizze.

Révész Emese
művészettörténész